

GRANICE W TEATRZE: BEZPŁATNE WARSZTATY DLA PEDAGOGÓW SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH I REŻYSERÓW.

Projekt GRANICE W TEATRZE obejmuje warsztaty specjalnie polecane dla pedagogów szkół artystycznych, którzy potrzebują wsparcia w obliczu nowych zasad, obyczajów i standardów w szkolnictwie i działalności artystycznej, aby jeszcze lepiej, sprawniej i bezpieczniej kształtować swoją relacje ze studentami i współpracownikami. Warsztaty prowadzone są przez polskich i zagranicznych psychoterapeutów, prawników i edukatorów ds. Intymności. Jest to projekt Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego ITI sfinansowany z grantu europejskiego Aktywni Obywatele pod patronatem Rzecznika Praw Obywatelskich Adama Bodnara, który będzie także gościem naszego panelu dyskusyjnego w niedzielę 16 maja o godz. 15:00 w budynku AST we Wrocławiu. Szczegółowe informacje na <https://www.facebook.com/projektgranicewteatrze>

Warsztaty odbywają się w budynku Akademii Sztuk Teatralnych we Wrocławiu 15 i 16 maja 2021. **Zgłoszenia przyjmujemy na rejestracja.poiti@tlen.pl**

Spośród bogatego programu chcieliśmy szczególnie zwrócić uwagę pedagogów i reżyserów na takie warsztaty jak:

NIAMH DOWLING I KATE LUSH - Ustalanie granic i wytycznych w ramach szkolenia teatralnego

Grupa dla wykładowców z tłumaczem

sobota 15 maja o godz. 10:00- 13:30

Warsztaty rozpoczną się od przyjrzenia się granicom osobistym i zawodowym aktorów i personelu w szkołach. Ćwiczenia i informacje będą koncentrować się na kwestiach zgody i zachowaniach w studiu i poza nim, z bardzo praktycznymi wskazówkami w tym obszarze. Zostaną podjęte wstępne prace w obszarze Koordynacji intymności, aby zrozumieć, w jaki sposób ta praca stała się tak istotna dla zajęć, scen i produkcji zarówno na scenie, jak i na ekranie. Tę część sesji poprowadzi koordynatorka intymności Kate Lush.

Niamh Dowling przyjrzy się również pracy, która odbywa się w kinach w Wielkiej Brytanii w wyniku ruchu MeToo i jak to wpłynęło na granice zawodowe. Przedstawi szereg przykładów polityki szkół teatralnych i uniwersyteckich w zakresie molestowania seksualnego i przeciwdziałania zastraszaniu oraz mechanizmów raportowania, które zostały stworzone, aby zajmować się tym obszarem. Zastanowimy się, jak to wpłynęło na zajęcia, próby filmowe i teatralne.

NIAMH DOWLING

Jest dyrektorką School of Performance w Rose Bruford College of Theatre and Performance w Londynie. Trenowała pod kierunkiem Moniki Pagneux w Paryżu, Anne Bogart, Nancy Topf i

Evy Karczag w Nowym Jorku oraz jako nauczycielka Techniki Aleksandra u Don Burtona. Przez piętnaście lat ściśle współpracowała z Teatrem Pieśń Kozła i Anną Zubrzycki w Polsce. Niamh trenuje w Systemic Constellations od 10 lat, co głęboko wpłynęło na jej praktykę i wsparło jej holistyczne podejście do edukacji i treningu wydajności. Niamh jest jednym z praktyków w internetowym Routledge Performance Archive.
<https://www.routledgeperformancearchive.com>

KATE LUSH

Była aktorka, która trenowała w Teatrze Pieśń Kozła we Wrocławiu w ramach programu Masters Acting w 2004 roku, a obecnie pracuje jako koordynatorka intymności w teatrze, filmie i telewizji, zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i za granicą. Prowadzi południowoafrykańską firmę koordynującą intymność Safe Sets, która zapewnia koordynatorów intymności dla południowoafrykańskiego przemysłu filmowego i telewizyjnego, a także prowadzi warsztaty z zakresu koordynacji intymności i przeciwdziałania molestowaniu seksualnemu osobiście i online, na planie i w placówkach edukacyjnych. Jest współzałożycielką Intimacy Practitioners 'Guild (UE / UK), jest zaangażowana w oddział praktyków intymności brytyjskiego związku BECTU i jest współzałożycielką organizacji Intimacy Practitioners South Africa. Kate wraz z IPSA i we współpracy z przemysłem filmowym RPA opublikowała niedawno swoje wytyczne dotyczące pracy z intymnymi treściami w filmie i telewizji - RPA.

KAZIMIERZ ŻDZIEBŁO - Superwizja – w poszukiwaniu rozwiązań

Grupy dla pedagogów: sobota 15 maja godz 14:30 - 18:00 i niedziela 16 maja godz. 10:00 - 13:30

Superwizja pochodzi od angielskiego słowa „supervision”, mimo jednak naturalnych konotacji językowych, nie powinna być kojarzona ze sformalizowanym nadzorem. Ma ona swoje korzenie w ruchu Charity Organization Society w USA w XIX wieku i związana jest z późniejszym rozwojem charytatywnych organizacji społecznych w Europie i Ameryce Północnej w XIX wieku. Od lat stosowana jako narzędzie niezbędne do prawidłowej pracy w szpitalach, przez pracowników socjalnych, psychologów oraz psychoterapeutów. Obecnie przechodzi renesans i w związku z tym coraz częściej wkracza do biznesu, szkół, uczelni wyższych i wielu innych dziedzin życia.

Mówiąc o superwizji, rozumiem ją jako metodę wspierania rozwoju zawodowego i osobistego, a także warsztatu pracy osób, których zawody wymagają stałego kontaktu i budowania relacji z innymi ludźmi. Najistotniejszym więc aspektem superwizji staje się uczenie. Superwizja jest wzajemną wymianą doświadczeń, przemyśleń, okazją wspólnej analizy nad źródłami trudności, szukaniem istoty problemu i dochodzeniem do nowych rozwiązań. Jest to także odkrywanie swoich nieuświadomianych uczuć i przekonań tkwiących u podstaw napotykanym barier w pracy ze studentem/pacjentem, a także źródeł osiągniętych sukcesów. Dzięki superwizji możemy czerpać i uczyć się z doświadczeń innych, dzielić się przemyśleniami, uzyskiwać wsparcie emocjonalne od kolegów i koleżanek oraz uzyskać wgląd w nieświadome motywacje swoich zachowań, pragnień i opinii.

Takie spotkanie i wynikające z niego korzyści, chciałbym zaproponować podczas warsztatu. Wspólnie będziemy mogli przyjrzeć się Twojej oraz koleżanek i kolegów pracy, spojrzeć na Twoje problemy z innej perspektywy i dzięki temu zobaczyć je w zupełnie nowym świetle, nabrać dystansu do Twoich emocji i myśli oraz pomóc w rozwiązaniu problemów zawodowych, relacyjnych i emocjonalnych. Może dzięki temu warsztatowi dostrzeżesz korzyści z superwizji i stanie się ona elementem pracy. A wszystko po to, aby polepszać swoje relacje, lepiej i skuteczniej pracować, bardziej efektywniej oddziaływać na studentów czy też radzić sobie z codziennymi trudnościami zawodowymi i nie tylko.

KAZIMIERZ ŻDZIEBŁO

Psycholog, psychoterapeuta, socjoterapeuta, fotograf, działacz kulturalny, kurator, założyciel Fundacji PozyTYwka oraz Dolnośląskiego Centrum Psychiatrii i Psychoterapii SUPER-ego.

Jako psycholog, psychoterapeuta i socjoterapeuta pomaga ludziom w zmaganiu się z trudami życia, a jako superwizor socjoterapii i treningu grupowego pomaga innym - zawodowo pracującym z ludźmi - w przyjrzeniu się swojej pracy, wynikającym z niej problemom oraz emocjom, aby poprzez większą świadomość zachodzących w nich mechanizmów, mogli lepiej i bardziej skutecznie pracować. Jest prelegentem wielu konferencji naukowych poświęconym psychoterapii i socjoterapii oraz rodzicielstwu zastępczemu. Współpracuje z uczelniami wyższymi prowadząc zajęcia ze studentami. Jako fotograf współpracuje z wieloma Festiwalami (m.in. Sanatorium Dźwięku, Festiwal Sztuki Efemerycznej Konteksty, Biennale Wro, Wieczory w Arsenale, Avant Art Festival, Industrial Festival, Międzynarodowy Festiwal Filmowy Hommage a Kieślowski, Into The Abyss Fest), instytucjami kultury (Wro Art Center, Firlej, Impart, Ośrodek Postaw Twórczych, Centrum Inicjatyw Artystycznych, Galeria Entropia), czasopismami (Glissando, Popupmusic.pl). Jako kurator, wraz z Dariuszem Fodczukiem, stworzyli, i przez kilka lat (2009-2016) tworzyli jej kierunek artystyczny - Akademię Nowej Sztuki, w której udział brali wybitni polscy i zagraniczni artyści (m.in. Lenka Klodova, Arti Grabowski, Mirosław Bałka, Rafał Bujnowski, Jerzy Koszałka, Rafał Jakubowicz, Cezary Duchnowski, Robert Kurdybacha, Stanisław Krupowicz, Agata Zubel, Paweł Romańczuk, Artur Żmijewski i wielu innych). Jako psychoterapeuta/fotograf/artysta, interesuje się człowiekiem, jego emocjami, przeżyciami, interesuje go spotkanie oraz oddziaływanie otoczenia społecznego, na jego wnętrze, myśli, uczucia. Wierzy w zbawienny wpływ sztuki (nie tylko) na stan psychiczny człowieka.

EWELINA ŚLIWIŃSKA- KUR I MATEUSZ KUR - Komunikacja, która buduje relacje. Informacja zwrotna oparta na potrzebach. Jak budować porozumienie z dbałością o siebie i innych.

Sobota 15 maja godz. 14:30 - 18:00 i niedziela 16 maja godz. 10:00 - 13:30

Podczas warsztatu Uczestnicy zapoznają się oraz doświadczą w praktyce stosowanie elementów dwóch metod komunikacji, których głównym założeniem jest uwzględnienie potrzeb każdego z rozmówców.

Prawidłowa komunikacja jest podstawą w budowaniu dobrych relacji z innymi. Może także stanowić cenne narzędzie w przypadku, kiedy chcemy wesprzeć kogoś z naszego otoczenia w trudnej sytuacji, a także zadbać o siebie w sytuacji problemowej. Warto wtedy sięgnąć po sprawdzone modele udzielania informacji zwrotnej takie, jak FUKO czy model pełnej ekspresji, w którym wyrażamy cztery ważne w komunikacji rodzaje ekspresji: obserwacje, myśli, uczucia, potrzeby. Poznanie swoich potrzeb i dostrzeżenie ich w drugiej osobie jest najważniejszym, a czasami okazuje się najtrudniejszym, krokiem w dojściu do porozumienia, na co zwraca uwagę M. Rosenberg w swojej metodzie NVC (Porozumienie Bez Przemocy).

Podczas warsztatu Uczestnicy dowiedzą się:

- Czym różni się obserwacja od oceny
- Jak poprzez identyfikację uczuć dotrzeć do potrzeb
- Jak udzielać informacji zwrotnej
- Czym różni się komunikat szakala od komunikatu żyrafy według metody NVC

EWELINA ŚLIWIŃSKA KUR

Absolwentka Uniwersytetu Wrocławskiego i Dolnośląskiej Szkoły Wyższej na kierunku pedagogika oraz Studium Animatorów Kultury (SKIBA). Ukończyła Trening Porozumienia Bez Przemocy (1 stopień), Studium Psychoterapii Dzieci i Młodzieży we Wrocławskim Instytucie Psychoterapii oraz jest w trakcie szkolenia Terapii Traumatycznej Somatic Experiencing. Obecnie pracuje jako terapeuta środowiskowy w Poradni dla Dzieci i Młodzieży ERA PSCYCHE we Wrocławiu. W ramach pracy zawodowej udziela wsparcia w zakresie pracy z emocjami, tożsamości, komunikacji oraz potrzeb. Prowadzi warsztaty oraz webinaria w ramach psychoedukacji dzieci oraz dorosłych. Doświadczenie zawodowe na przestrzeni ostatnich 15 lat zdobywała w placówkach opiekuńczo-wychowawczych pracując z dziećmi i młodzieżą. W praktyce zawodowej stosuje zasady integralności psychiki, ciała i duchowości. Rozpoczęła Kurs Psychoterapii Pozytywnej na Wrocławskim Instytucie Psychoterapii.

MATEUSZ KUR

Ukończył studia magisterskie na kierunku Etnologia i Antropologia Kulturowa na Uniwersytecie Wrocławskim, psychologię w Dolnośląskiej Szkole Wyższej oraz studia podyplomowe z przygotowania pedagogicznego dla psychologów (w trakcie). Obecnie pracuje jako coach/psycholog w Stowarzyszeniu Twoje Nowe Możliwości we Wrocławiu, gdzie udziela wsparcia osobom z niepełnosprawnościami oraz w Centrum Wsparcia i Mediacji przy Politechnice Wrocławskiej. W ramach pracy zawodowej prowadzi konsultacje, warsztaty oraz webinaria z zakresu regulacji stresu, zarządzania emocjami, poczucia własnej wartości oraz kryzysów zdrowia psychicznego. W praktyce zawodowej łączy wiedzę oraz dorobek wielu nurtów terapeutycznych zwracając uwagę na potencjał człowieka, jego zasoby i aspekt ciała w procesie poznawania siebie oraz zmiany. Rozpoczął kurs psychoterapii integratywnej na Wrocławskim Instytucie Psychoterapii.

MAGDALENA JOCHNA-LATOŚ - Jak to zrobić, by zjeść jabłko i mieć jabłko? Warsztat socjoterapeutyczny

Czyli rzecz o rozwiązywaniu konfliktów interpersonalnych na tle konfliktów wewnątrzpsychicznych.

Grupa dla pedagogów: sobota 15 maja godz. 14:30 - 18:00

- *Ufać ludziom czy nie? Kontrolować czy sprawdzać? Pytać czy mówić? Wspierać ludzi czy wymagać? Mówić szczerze czy być miłym?*
- W wielu środowiskach konflikty postrzegane są jako coś złego. Nie jest jednak możliwe unikanie konfliktów, ponieważ są one naturalną częścią naszego życia. Pogodzenie się z tym faktem może sprawić, że da się z konfliktów wychodzić bez większych szkód, a może nawet z korzyściami ...
- Nasze konflikty wewnętrzne wpływają silnie na relacje z innymi i można starać się nad nimi zapanować zanim przerodzą się w zewnętrzne.
- W jaki sposób konflikty wewnętrzne przekładają się na zewnętrzne?
- Jaki jest sekret, by radzić sobie z konfliktami wystarczająco dobrze?

MAGDALENA JOCHNA-LATOŚ

Prowadzi psychoterapię w nurcie psychodynamicznym, która jest rekomendowana do leczenia różnego typu zaburzeń osobowości, które najczęściej manifestują się m.in. poprzez trudności w budowaniu i utrzymywaniu bliskich relacji, związków, a także w wewnętrznym poczuciu pustki, braku sensu życia, popadaniem w konflikty lub niewykorzystywaniem w pełni swojego potencjału. Zajmują się również prowadzeniem konsultacji dla rodziców dzieci w różnym wieku (dotyczących problemów z jedzeniem, snem, wypróżnianiem, zachowaniami agresywnymi czy też problemami w grupie rówieśniczej). Ukończyła także specjalistyczne roczne szkolenie dla psychoterapeutów odnośnie psychoterapii kobiet w ciąży, w okresie okołoporodowym oraz pracy z diadą matka-dziecko. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychoterapii Psychodynamicznej. Pracuje pod stałą superwizją certyfikowanych superwizorów Krakowskiego Centrum Psychodynamicznego.

ULA KIJAK - Mistrzowskie Techniki Nacisku (Master Suppression Techniques)

Grupa dla pedagogów niedziela 16 maja godz. 10:00 - 13:30

Mistrzowskie Techniki Nacisku (Master Suppression Techniques) w procesie pracy teatralnej (jak je rozpoznawać i się im przeciwstawiać). Mistrzowskie techniki nacisku, z norweskiego dosłownie: „techniki rządzenia” (hersketeknikker), po angielsku funkcjonują jako „Master Suppression Techniques”. Nazwę tę można przetłumaczyć również jako: „władcze metody tłumienia/obezwładniania/poskramiania”. Mówi się też o nich jako o „technikach dominacji”. W 1945 roku Ingjald Nissen, norweski filozof i psycholog, po raz pierwszy sformułował ich opis. Teoria ta została później spopularyzowana i rozwinięta przez norweską psycholożkę społeczną i polityczkę - Berit Ås. Mistrzowskie techniki nacisku definiuje się jako strategie społecznej manipulacji, dzięki którym dominująca grupa utrwała swoją władzę i przywileje.

Manipulują one uczuciami osoby lub osób, w które są wymierzone, oraz uwagą świadkiń i świadków tej sytuacji.

Władza to posiadanie zdolności, cech lub pozycji, które umożliwiają nakłonienie kogoś do zrobienia czegoś lub sprawienie, że konkretne rzeczy dzieją się w konkretny sposób. Wiele strategii jest używanych świadomie i nieświadomie w celu zachowania władzy i przywilejów, utrzymania innych w niekorzystnej sytuacji - silniejsi przeciwko słabszym. Jedną z nich są właśnie techniki nacisku. Podstawową sprawą jest umiejętność rozpoznawania tych technik oraz świadomości, jak one działają. Dzięki temu można je ujawnić i się im przeciwstawić. Trzeba je głośno nazywać i wyjaśniać.

ULA KIJAK Reżyserka, aktywistka; dr sztuki w dziedzinie sztuk teatralnych; edukatorka i propagatorka twórczości bez przemocy oraz niehierarchicznych metod kreatywności zespołowej. Była współzałożycielką Grupy Artystycznej TERAZ POLIŻ (Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za całokształt działalności), a także jej członkinią do października 2017 roku; reżyseruje spektakle oraz inne wydarzenia performatywne i interdyscyplinarne. Pracowała w Polsce i za granicą, w offie, w teatrach dramatycznych i lalkowych, kręciła filmy dokumentalne i reportaże, reżyserowała słuchowiska teatralne, zrobiła teledysk zespołu Shannon oraz serial internetowy „Zaraz, zaraz”; prowadzi działania społeczne, projekty emancypacyjne i edukacyjne dla dzieci, młodzieży i dorosłych, warsztaty dla nauczycieli i wychowawców, a także artystyczne projekty partycypacyjne m.in. dla kobiet osadzonych w areszcie śledczym i dla ofiar wojny domowej w Kolumbii; w latach 2009-2015 pracowała na Wydziale Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie jako asystentka prof. Waldemara Śmigasiewicza; obecnie wykłada w Studiu Aktorskim STA w Poznaniu, współpracuje z „Czasem Kultury”, działa w Strajku Kobiet Poznań i Objazdowym Uniwersytecie Powszechnym im. Ireny Krzywickiej oraz w Gildii Polskich Reżyserów i Reżyserów Teatralnych.

DIEGO PILEGGI - Techniki Grupowe – negocjowanie różnic

Grupa dla wykładowców z tłumaczem: sobota 15 maja godz. 14:30 – 18:00

Celem warsztatu jest postawienie pytania o granice procesu twórczego oraz koncepcję relacji i zależności w grupie teatralnej poprzez przeprowadzenie treningu teatralnego i praktycznych ćwiczeń grupowych. Proponując metodę pedagogiczną technik pracy zespołowej Jubilo, postaramy się obnażyć i przeanalizować, kiedy relacja pomiędzy członkami grupy teatralnej jest zbalansowana, a kiedy nie jest. Jak należy pracować z grupą, aby uniknąć przemocowej dominacji nad innymi, jednocześnie zapewniając przestrzeń dla pogłębiania procesu twórczego i poszukiwania? Podczas warsztatu, zapewnimy konkretny wgląd w dualizm terminologiczny określeń „prywatny” i „osobisty” - jaka jest różnica między tymi dwoma słowami? W jaki sposób można zidentyfikować, a później ustanowić granice i bezpieczną przestrzeń, w której aktorka/aktor może się uczyć i rozwijać, a jeśli jest to konieczne do procesu, przekraczać osobistą strefę komfortu zachowując poczucie bezpieczeństwa?

DIEGO PILEGGI

Włoski aktor i reżyser. W 2011 roku ukończył studia aktorskie prowadzone przez Manchester Metropolitan University we współpracy z Teatrem Pieśń Kozła we Wrocławiu, a w 2007 roku studia z zakresu sztuk performatywnych na Università degli Studi di Milano. Założyciel teatru fizycznego Odra Ensemble (2012), prowadzonego we współpracy z Teatrem Pieśń Kozła, i włoskiego zespołu teatralnego Il Giardino delle Ore (2010). Lider projektu „Oistros”, ekspedycji badawczej poświęconej północnowłoskiemu rytuałowi tarantyzmu oraz pieśniom pracy, pieśniom liturgicznym i walce na noże. Od 2011 jest współzałożycielem i liderem grupy teatralnej Jubilo, która prowadzi projekty oraz wystawia spektakle z grupami wykluczonymi społecznie. Prowadzi warsztaty, reżyseruje i realizuje projekty teatralne w zróżnicowanych środowiskach m.in. z osobami z niepełnosprawnościami, osobami w kryzysie bezdomności, uchodźcami, mniejszościami narodowymi i osadzonymi. W 2017 roku Diego Pileggi nawiązał współpracę z Coordinamento Nazionale Teatro in Carcere (włoską siecią teatrów w więzieniu) oraz z europejską siecią teatrów, wspieraną przez Unię Europejską w ramach projektu Erasmus+ (w tym z Bratysławą, Belgradem itd.), których celem jest wykorzystanie narzędzi teatralnych w pracy z grupami zmarginalizowanymi, a także w szkoleniu artystów i reżyserów. Jako aktor i pedagog Diego Pileggi współpracował m.in. z Instytutem Grotowskiego, zespołem In Medias Res, Teatrami Polskimi we Wrocławiu i Warszawie oraz Teatro dell'Albero.

JULIANNA BLOODGOOD - Bezpieczniejsze, odważniejsze przestrzenie.

Grupa dla pedagogów: niedziela 16 maja godz. 10:00 - 13:30

Tworzenie bardziej inkluzywnych, skutecznych i opartych na zgodzie artystycznych przestrzeni do pracy.

Kiedy pracujemy w środowiskach przymusu, musimy nieustannie wykonywać emocjonalną pracę, aby zrozumieć, jak stawiać czoła naszym ograniczeniom i jak radzić sobie w sytuacjach wymagających manipulacji emocjonalnej, psychologicznej lub fizycznej. Nasze ciała uznają środowiska przymusu za zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa i wchodzimy w tryby walki, ucieczki lub zamrożenia. Większość z nas nawet nie rozpoznaje, kiedy pracujemy w ciągłych stanach stresu, co wymaga od nas olbrzymich ilości energii, aby utrzymać i nawigować w takich sytuacjach. Ta energia to energia, którą można by wykorzystać do stworzenia ciekawej, głębokiej i złożonej pracy. Kiedy witamy granice i wyrażamy zgodę w naszym środowisku pracy, witamy nasze w pełni uczciwe ja, pozwalając nam przekierować energię na naszą pracę artystyczną; jesteśmy wtedy w stanie zbudować zaufanie i wzmocnić wszystkich obecnych, wykonując pracę, która jest odważna, oparta na współpracy, całościowa i potężna.

Podczas tych warsztatów zostaną przedstawione sugestie dotyczące ustalania i omawiania granic za pomocą wydajnego i efektywnego języka oraz dostarczę wskazówek i ćwiczeń dotyczących tworzenia kultury zgody w szkole i w sali prób.

JULIANNA BLOODGOOD

Multidyscyplinarna twórczyni teatralna, wokalistka i performerka pochodząca z Kalifornii w USA. W latach 2009-2018 współpracowała z zespołem teatralnym Teatru Pieśń Kozła, stając się główną wykonawczynią. Jest artystką-rezydentem nowojorskiego Theatre MITU i

słowackiej grupy Honey and Dust. Jest współzałożycielką The Great Globe Foundation, organizacji non-profit, która wykorzystuje siłę kreatywności do inspirowania i wzmacniania indywidualnego głosu oraz do budowania mostów między ludźmi i społecznościami. Dzięki tej organizacji była współzałożycielką i prowadziła Dadaab Theatre Project, młodzieżową inicjatywę teatralną w Dadaab w Kenii, największym na świecie obozie dla uchodźców. Zajmuje się antropologicznymi badaniami performatywnymi i wiele podróżowała w poszukiwaniu różnych kulturowych perspektyw dotyczących ciała, głosu i rytuału wykonania. Jej badania nad ciałem i głosem doprowadziły do dogłębnego i ciągłego rozwoju tego połączenia, które nazywa Ucieleśnionymi Praktykami Głosu. W obliczu zmieniających się potrzeb w międzynarodowym świecie teatralnym, Julianna szkoli się w zakresie koordynacji intymności z teatralną edukacją o intymności (TIE) i praktykami teatru antyrasistowskiego ART. Występuje, uczy i prowadzi badania na całym świecie.
<https://www.juliannabloodgood.com>

WARSZTAT SPECJALNY - W GRANICACH PRAWA

Warsztaty otwarte dla wszystkich zainteresowanych. Obowiązują zapisy ze względu na trwającą pandemię.

1. CZY PRZEMOC MOŻE SŁUŻYĆ „DLA DOBRA SZTUKI”? – GRANICE W TEATRZE A PRAWO KARNE

Sobota 15 maja 10:30 - 12:00

Znamiona czynów zabronionych, środki ochrony procesowej w prawie karnym, uprawnienia procesowe pokrzywdzonych i oskarżonych

PROWADZĄCY:

adw. Paulina Gurgacz - członek Izby Adwokackiej we Wrocławiu, od 2015 r. współpracuje z Kancelarią Prawną Budnik, Posnow i Partnerzy, praktyk z dziedziny prawa karnego.

adw. Ewa Szybińska - członek Izby Adwokackiej we Wrocławiu, od 2015 r. współpracuje z Kancelarią Prawną Budnik, Posnow i Partnerzy, praktyk z dziedziny prawa karnego.

1h

2. GRANICE RELACJI „UCZEŃ-MISTRZ” - DOBRA OSOBISTE I PRAWA CZŁOWIEKA

Sobota 15 maja 12:00 - 13:30

Zdefiniowanie chronionych dóbr, próba określenia granicy pomiędzy wolnością twórczą a godnością aktora, środki ochrony procesowej w prawie cywilnym

PROWADZĄCY:

adw dr Agnieszka Skorupka - doktor nauk prawnych, adiunkt na Wydziale Prawa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Humanistycznospołecznego SWPS, Filia we Wrocławiu, autorka publikacji z zakresu prawa cywilnego.

r.pr. Barbara Mikłaszewicz - członek Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, od 2016r. współpracuje z Kancelarią Prawną Budnik, Posnow i Partnerzy, praktyk z dziedziny prawa cywilnego.

apl. radc. Tomasz Bednarz - Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego

3. MOBBING CZY KONFLIKT? – GRANICE W TEATRZE A PRAWO PRACY

Sobota 15 maja 14:30 - 16:00

Charakterystyka mobbingu, różnica pomiędzy mobbingiem a konfliktem w pracy, uprawnienia procesowe stron

PROWADZĄCY:

adw. Anna Mitoraj - członek Izby Adwokackiej we Wrocławiu, wykładowca w Katedrze Prawa Uniwersytetu SWPS – Filia we Wrocławiu, praktyk z dziedziny prawa cywilnego i prawa pracy - pełnomocnik pracowników i pracodawców w sporach ze stosunku pracy, pełnomocnik pracowników poszkodowanych wskutek mobbingu

r.pr. Krzysztof Mitoraj - członek Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, partner Kancelarii Prawnej Budnik, Posnow i Partnerzy z siedzibą we Wrocławiu, wykładowca w Katedrze Prawa Uniwersytetu SWPS – Filia we Wrocławiu, wieloletni praktyk z dziedziny prawa cywilnego i prawa pracy – pełnomocnik pracowników w sporach ze stosunku pracy i cywilnoprawnych form zatrudnienia

4. SYGNALIŚCI

Sobota 15 maja 16:15 - 17:45

Pojęcie sygnalisty, postęp prac legislacyjnych, ochrona sygnalisty (prawo pracy i prawo karne)

PROWADZĄCY:

Adw. Sabina Gurgacz - członek Izby Adwokackiej we Wrocławiu, od 2015 r. współpracuje z Kancelarią Prawną Budnik, Posnow i Partnerzy, praktyk z dziedziny prawa karnego.

Apl. adw. Bartosz Ozga - Absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego

SERDECZNIE ZAPRASZAMY